

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 35C/103/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113202605
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Bowker
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7113202605.3

Uznesenie

Okresný súd Košice I v právnej veci žalobcu: Škodové udalosti s.r.o., so sídlom: Alžbetina 28, 040 11 Košice, IČO: 45 848 572, v zastúpení: JUDr. Beátou Pitorákovou, advokátkou, Kováčska 17, 040 01 Košice, proti žalovanému: X. J. B., nar.: XX.X.XXXX, B. XX, XXX XX A., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 288,27 € s príslušenstvom

rozhodol:

Odpor vedľajšieho účastníka Komunálnej poisťovne, a.s. Vienna Insurance Group zo dňa 28.2.2013 doručený súdu dňa 1.3.2013 proti platobnému rozkazu Okresného súdu Košice I, č.k.: 13Ro/16/2013-14 zo dňa 15.2.2013 o d m i e t a .

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 4.2.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k úhrade sumy 288,27 € spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne od 26.3.2010 do zaplatenia, ako aj k náhrade súdneho poplatku.

Na základe uvedeného návrhu vydal Okresný súd Košice I dňa 15.2.2013 platobný rozkaz pod spisovou značkou 13Ro/16/2013-14, ktorým uložil žalovanému, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobcovi sumu 288,27 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 288,27 € od 26.3.2010 do zaplatenia a nahradil trovy konania vo výške 17 €, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde.

Platobný rozkaz bol žalovanému doručený do vlastných rúk dňa 21.2.2013 a žalobcovi dňa 15.2.2013. Žalovaný odpor voči platobnému rozkazu v stanovenej lehote nepodal. Dňa 1.3.2013 bolo súdu doručené podanie Komunálnej poisťovne, a.s. Vienna Insurance Group označené ako odpor proti platobnému rozkazu, oznámenie o vstupe do konania, kedy tento súčasne s podaným oznámením o vstupe do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného podal voči vyššie uvedenému platobnému rozkazu odpor.

Na základe námietky žalobcu súd uznesením č.k.: 35C/103/2013-99 zo dňa 9.1.2014 rozhodol o pripustení vstupu Komunálnej poisťovne, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545 do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 2Co/137/2014-109 zo dňa 15.4.2015, ktorým zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že vstup Komunálnej poisťovne, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefánikova 8, IČO: 31 595 545 do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného nepripustil.

Podľa § 174 ods. 1 O.s.p. platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor s odôvodnením, má účinky právoplatného rozsudku.

Podľa § 174 ods. 2 O.s.p. ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

Podľa § 174 ods. 3 písm. c) O.s.p. súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný neoprávnenou osobou.

Riadnym opravným prostriedkom proti platobnému rozkazu je odpor s odôvodením, pričom tento podľa znenia zákona môže podať len odporca (žalovaný).

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p. sa ako vedľajší účastník môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má na jeho výsledku právny záujem, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (odkaz 10a pod čiarou k § 93 ods. 2 O.s.p.).

Vedľajší účastník podľa ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpi do konania buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého účastníka urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh.

Charakteristickým znakom postavenia vedľajšieho účastníka je, že vystupuje popri účastníkovi konania a jeho postavenie je tak čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis. To znamená, že vedľajší účastník okrem iného nemôže disponovať predmetom konania a ak z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže vedľajší účastník podať odvolanie len v prípadoch, ak ho zároveň podá hlavný účastník, prípadne ak hlavný účastník s takýmto úkonom vyjadrí súhlas. Inak povedané, ak podá odvolanie (i dovolanie) len vedľajší účastník, môže ho podať len v tom prípade, ak hlavný účastník s takýmto úkonom vyjadří súhlas. V prípade, ak účastník odmietne dať súhlas k odvolaniu a dovolaniu vedľajšieho účastníka, je odvolanie a dovolanie vedľajšieho účastníka bez tohto súhlasu právne neúčinné. Z už uvedeného vyplýva, že ak úkony vedľajšieho účastníka, ktorý koná vždy iba sám za seba odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vedľajšie účastníctvo je teda formou spoločenstva účastníkov v občianskom súdnom konaní. Vedľajší účastník je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov (sporným stranám). Zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, o ktorý ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie (práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva), alebo je v zmysle ustanovenia § 93 ods.2 O.s.p. daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 93 ods.3 O.s.p. („Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.“) možno síce vyvodiť, že tretia osoba sa stáva vedľajším účastníkom v okamihu, keď dôjde súdu jej oznámenie, že vstupuje do konania na strane niektorého z účastníkov, jej vstup do konania nie je však prípustný v každom konaní. Vzhľadom na vyššie uvedený zmysel vedľajšieho účastníctva (pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov), treba ustanovenie § 93 ods.3 O.s.p., pokiaľ ide o vznik účinkov vedľajšieho účastníctva, vykladať tak, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho obsah a účel. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie (porov. napr. Rubeš, J. In Handl, V. akol. Občiansky súdny rád, Komentár, Panorama Praha, 1985, str. 418). To však neplatí napríklad pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje v tzv. skrátenom konaní, ktoré v porovnaní s obvyklým priebehom reálneho sporového konania vykazuje výrazné odlišnosti, keďže sa realizuje bez nariadenia pojednávania a bez dokazovania vo vlastnom zmysle slova (porov. Rubeš, J. In cit. dielo, str. 421). Pokiaľ

odporca v tzv. skrátenej konaní, v ktorom sa platobný rozkaz vydáva spravidla bez jeho vypočutia, len na základe skutočností uvádzaných navrhovateľom a žalobný návrh sa i odporcovi doručuje až spolu s platobným rozkazom, nevyvíja žiadnu procesnú aktivitu, nemôže tak procesne účinne urobiť ani iný subjekt, domáhajúci sa vstupu do konania na jeho strane ako vedľajší účastník. Vstupom takého subjektu do konania sa totiž nemôže naplniť zmysel vedľajšieho účasti, ktorým je „pomoc v spore“.

Konanie majúce povahu tzv. skrátenej konania nadobudne atribúty sporového konania až včasným podaním odôvodneného odporu odporcom, v dôsledku čoho sa platobný rozkaz zrušuje a súd nariadi pojednávanie. Až po takomto procesne účinne uplatnenom úkone odporcu môže byť naplnený zmysel a obsah vedľajšieho účasti, pomáhať v konaní hlavnému účastníkovi a podporovať ho s cieľom prispieť k ochrane jeho práv (v prípade vedľajšieho účasti podľa § 93 ods.2 O.s.p.) prípadne aj svojich vlastných práv plynúcich mu z hmotnoprávných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov (v prípade vedľajšieho účasti podľa § 93 ods.1 O.s.p.).

Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu prezentovaných v uznesení č.k. 2Co/137/2014-109 zo dňa 15.4.2015 vyplýva, že účinky vedľajšieho účasti v danej veci, v štádiu tzv. skrátenej konania nastať nemohli. Ak teda Komunálna poisťovňa podaním z 28.2.2013 (súbežne s odporom) oznámila súdu prvého stupňa, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na podporu žalovaného, nenastali urobením tohto úkonu účinky vzniku jej vedľajšieho účasti.

„Začatie“ sporového konania v zmysle § 174 ods.2 O.s.p. včasným podaním odôvodneného odporu môže iniciovať len odporca, nie aj tretia osoba, ktorá sa nestala procesne účinným spôsobom (vedľajším) účastníkom konania. Totiž len odporca disponuje oprávnením dať procesne významný podnet na pokračovanie v konaní, v ktorom sa potom, okrem iných uplatní prejednávací zásada a zásada kontradiktórnosti. Iba odporca (výlučne) rozhoduje o tom, či mieni v spore pokračovať a je výlučne na jeho voľi, či podá odpor proti platobnému rozkazu.

Vzhľadom na skutočnosť, že odpor proti platobnému rozkazu podal iba vedľajší účastník, nie samotný odporca, súd odpor vedľajšieho účastníka v zmysle § 174 ods. 3 písm. c) odmietol ako podaný neoprávnenou osobou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

V zmysle § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.